

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 8212
Ημερομ. Κατάθεσης: 10/9/2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 10/09/2026

Του: Βιλιάρδου Βασίλειου, Βουλευτή Β1' Βορείου Τομέα Αθηνών

ΠΡΟΣ: Τον κ. Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών
Τον κ. Υπουργό Ανάπτυξης
Τον κ. Υπουργό Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής,

Θέμα: «Ανάγκη για σαφή διευκρίνιση σχετικά με το αν υπόχρεοι καταβολής της εισφοράς που προβλέπει ο Ν.128/1975 είναι οι τράπεζες ή οι δανειολήπτες, σχετικά με το ύψος των σωρευμένων από την ως άνω εισφορά κονδυλίων στα ταμειακά αποθέματα των τραπεζών και σχετικά με το αν τα εν λόγω κονδύλια υπάρχει πολιτική βούληση να διοχετευθούν στις κοινωνικές δαπάνες που προβλέπει η σχετική νομοθεσία»

Κύριοι Υπουργοί,

Στην Τράπεζα της Ελλάδος τηρείται ένας λογαριασμός που προβλέπεται στον Ν.128/1975. Αποτελεί ενιαίο λογαριασμό και δεν κατανέμεται σε επιμέρους λογαριασμούς ανά τραπεζικό ίδρυμα και ανά εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων, προέρχεται, δε, από εισφορά των ευρισκομένων στην Ελλάδα πιστωτικών ιδρυμάτων. Σύμφωνα με το άρθρο 1, παρ. 3, του ανωτέρω νόμου: *«Επιβάλλεται από του έτους 1976 εισφορά, βαρύνουσα τα πάσης φύσεως εν Ελλάδι λειτουργούντα πιστωτικά ιδρύματα, περιλαμβανομένης και της Τραπέζης της Ελλάδος, υπέρ του εν τη παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου λογαριασμού, ανερχομένη εις ποσοστόν ένα (1) επί τοις χιλίοις ετησίως επί του μόνου ετησίου ύψους των εντός εκάστου ημερολογιακού έτους μηνιαίων υπολοίπων των χορηγουμένων υπ' αυτών πάσης φύσεως δανείων ή πιστώσεων, περιλαμβανομένων και των πιστώσεων προς Τραπέζας, ως και προς το Δημόσιον, πλην των εντόκων γραμματίων. Η εισφορά αυτή οφείλεται πέραν των δυνάμει της από 19 Μαρτίου 1962 μεταξύ των Τραπεζών συμβάσεως, ως αυτή ετροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, συμφωνηθεισών εισφορών. Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών δημοσιευομένων εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορισθήσονται τα της εκτελέσεως της παρούσης παραγράφου ως και πάσα λεπτομέρεια αναγκαία δι' εφαρμογήν αυτής.»*

Το ποσοστό της ανωτέρω εισφοράς, ανερχόταν, κατά πληροφορίες μας του Φεβρουαρίου τρέχοντος έτους, σε 0,6%. Σύμφωνα με απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η εισφορά αυτή επιβάλλεται μόνο σε τραπεζικά δάνεια, που χορηγούνται σε επιχειρήσεις και τα κεφάλαια χρησιμοποιούνται στην Ελλάδα, ανεξαρτήτως της έδρας ή της ιθαγένειας του δανειστή. Ως επίσης γνωρίζουμε, **το υπόλοιπο του λογαριασμού αυτού ανερχόταν, κατά το Νοέμβριο του 2025, στο ποσό των 7.638.155.596,61 ευρώ**, βάσει στοιχείων από την απάντησή σας επί της υπ' αρ. κατάθεσης 1643 Κοινοβουλευτικής Ερώτησής μας, η οποία φέρει ΑΠ: 222328/2025 (τέθηκε υπόψη μας, στο τέλος του κειμένου, ένας πίνακας που αναφέρεται στη «συνοπτική ετήσια κίνηση [2021 – 11ος 2025] του Λογαριασμού του Άρθρου 1, του Ν.128/75»). Οι δε μηνιαίες εισφορές ανήλθαν, όπως γνωρίζουμε, κατά μέσο όρο, στη διετία 2024 – 25, στα 22 εκατομμύρια ευρώ, ενώ, οι ετήσιες εισφορές ανήλθαν, κατά μέσο όρο, κατά την περίοδο 2021-25, στα 262,8 εκατομμύρια ευρώ.

Όπως μας ενημερώνουν συμπολίτες μας δανειολήπτες, τα χρήματα της εισφοράς που επέβαλε ο Ν.128/1975 είχε προβλεφθεί θεσμικά να προορίζονται για την ενίσχυση των εξαγωγικών επιχειρήσεων, αλλά μετά την είσοδό μας στην ΟΝΕ, το 2002, λόγω Κοινοτικών Οδηγιών, απαγορεύτηκε η σχετική ενίσχυση. Σύμφωνα τώρα με το άρθρο 81, του Ν. 4706/2020, που τροποποίησε το πρώτο εδάφιο, της παρ. 16, της υποπαρ. Δ12, της παρ. Δ, του άρθρου 2 του ν.4336/2015: «Με απόφαση του αρμοδίου οργάνου του Υπουργείου Οικονομικών, οι πληγέντες από φυσικές καταστροφές, από έκτακτα γεγονότα που αφορούν τη δημόσια υγεία και από τρομοκρατικές πράξεις, όπως αυτοί ορίζονται από τις κείμενες διατάξεις, μπορούν να επιδοτούνται μέσω του λογαριασμού του ν.128/1975». Οι πληρωμές από τον ανωτέρω λογαριασμό για την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών, από τα επίπεδα των 21,8 εκατομμυρίων ευρώ, το 2021, ακολουθώντας φθίνουσα πορεία, είχαν συρρικνωθεί, το Νοέμβριο του 2025, μόλις, στα 7,7 εκατομμύρια ευρώ. Επομένως, σύμφωνα με τα ανωτέρω, φαίνεται ότι υφίστατο σχετικό αποθεματικό στην Τράπεζα της Ελλάδος, κατά τις αρχές του τρέχοντος έτους, άνω των 7,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, τα οποία, όμως, όπως διαπιστώνουμε, δεν διοχετεύονται καταλλήλως για τον σκοπό υπέρ του οποίου είχε προβλεφθεί θεσμικά.

Άρα, προκύπτει η εύλογη απορία σχετικά με το υπό ποια νομιμοποίηση καταβαλλόταν η σχετική εισφορά από τους δανειολήπτες για την περίοδο από το 2002 έως το 2020, όπου ισχύουν οι Ν.4336/2015 (Α' 94) και Ν.4706/2020 (Α' 136), καθώς και για ποιο λόγο καταβαλλόταν η εν λόγω, ποιας συνολικής αξίας ήταν τα χρηματικά ποσά που έχουν εισπραχθεί σχετικά και ποιος και για ποιόν λόγο τα διαχειρίζετο. Επί του θέματος, όπως πάλι ενημερωνόμαστε από δανειολήπτες συμπολίτες μας, έχουν εκδοθεί απαντήσεις από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών (πάλαι ποτέ "Υπουργείο Οικονομικών"), όπου στο με αρ. πρ. 128960/11-9-2024 έγγραφο αναφέρεται, εν ολίγοις ότι, η σχετική εισφορά βαρύνει τις τράπεζες (πιστωτές), βάσει του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου, δηλαδή του Ν.128/1975, μη υπάρχουσας άλλης νομοθετικής αντίθετης προς τούτο διάταξης, πλην του Ν.2515/1997, ο οποίος ορίζει ότι μόνον στην περίπτωση που ο δανειολήπτης λάβει δάνειο από Τράπεζα με έδρα στο εξωτερικό είναι υπόχρεος στην καταβολή αυτής της εισφοράς.

Μας προξενεί, δε, μεγάλη εντύπωση το γεγονός ότι, όπως μας πληροφορούν οι ανωτέρω δανειολήπτες, σε σχετικό με το θέμα της παρούσας απαντητικό έγγραφο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών με αρ. πρ. 163189/5-11-2024, αναφέρεται ότι οι Τράπεζες, εξ' αρχής, επέρριψαν την επιβάρυνση της επίμαχης εισφοράς στους δανειολήπτες, ενώ, σε προσπάθεια

παροχής νομιμοποίησης για την παγίωση αυτής της πρακτικής έγινε επίκληση μεταγενέστερων νομοθετημάτων που ψηφίστηκαν το 1997, δηλαδή, 22 χρόνια μετά. Ως εκ τούτου, η νομιμότητα αυτής της πρακτικής πάσχει. Η σχετική αναφορά στα νομοθετήματα του 1997, ως φαίνεται, ήταν ατυχής, καθώς, ο μεν Ν.2515/1997 (παρ. 22) αναφέρεται μόνον στους δανειολήπτες από τράπεζα με έδρα στο εξωτερικό, ο δε Ν.2459/1997 σχετίζεται με την κατάργηση σειράς φόρων που είχαν επιβληθεί στις Τράπεζες, οι οποίες δραστηριοποιούνται δια υποκαταστημάτων στα μικρά νησιά, κάνοντας μια απλή αναφορά στα προβλεπόμενα του Ν.128/1975 και τίποτε περισσότερο. **Άρα, οι νόμοι που επικαλέστηκε το έγγραφο με αρ. πρ. 163189/5-11-2024 δεν τεκμηριώνουν ότι την εισφορά της παρούσας πρέπει να την πληρώνουν οι δανειολήπτες τραπεζών του εσωτερικού.**

Κατόπιν όσων σας αναφέρθηκαν ανωτέρω, δεν μπορούμε να μην αντιληφθούμε ότι υπάρχει και γίνεται περιέργως ανεκτή μια θεσμική εκτροπή. **Οι δανειολήπτες όφειλε να μην επιβαρύνονται στις αποπληρωμές δόσεων των δανείων τους με την εισφορά που προβλέπει ο Ν.128/1975.** Αναδεικνύεται, ως εκ τούτου το ότι, ο κορυφαίος (για την ελληνική αλλά και ευρωπαϊκή τραπεζική αγορά) θεσμός της Τράπεζας της Ελλάδος δεν προθυμοποιήθηκε να περιφρουρήσει την εφαρμογή των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο, επιτρέποντας στις εποπτευόμενες Τράπεζες να τον καταπατούν. Περαιτέρω, θεωρούμε ότι αποτελεί επιπλέον θεσμική εκτροπή το ότι, οι Υπηρεσίες και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου σας, όχι μόνον αποδέχονται αυτή την παρανομία, αλλά και ενίοτε, προσπάθησαν να την δικαιολογήσουν σε δημοσιοποιημένα έγγραφά προς του πολίτες, όπως τα αναφερόμενα ανωτέρω, επικαλούμενοι νόμους που ψηφίστηκαν 22 χρόνια μετά την υλοποίηση της παράνομης αυτής πρακτικής και οι οποίοι νόμοι, τελικά, δεν καλύπτουν την παρανομία που περιγράφεται στην παρούσα.

Ανατρέχοντας σε στοιχεία εγγράφων που έχουν εκδώσει Υπηρεσίες του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, διαπιστώθηκε ότι, τουλάχιστον μέχρι το 2015, υπάρχει μεγάλη απόκλιση των ποσών που εισπράττουν οι Τράπεζες, με την επίκληση της εισφοράς του Ν.128/1975 και των ποσών που αποδίδουν. Εγείρονται, ως εκ τούτου, εύλογα ερωτήματα περί του σε ποιο ύψος ανέρχεται το σχετικό χρηματικό ποσό, ποιος το διαχειρίζεται και για ποιόν σκοπό, αφού, έως τώρα και βάσει των Ν.4336/2015 και 4706/2020, τα χρήματα της εισφοράς όφειλε να έχουν ανακουφίσει θύματα (πχ) από τις πλημμύρες στη Θεσσαλία, από τους σεισμούς στο Αρκαλοχώρι της Κρήτης και από τις πυρκαγιές στην Εύβοια, κάτι, που όπως γνωρίζουμε, ουδέποτε έγινε. Επιπλέον, θεωρούμε ότι, είναι αναγκαία η πληροφόρησή μας για κάθε σχετικό στοιχείο, που αφορά στην εδώ και έτη παρατηρημένη και καταφανέστατη απόκλιση μεταξύ των ποσών που εισπράττουν οι Τράπεζες και αυτών που αποδίδουν, δήθεν, βάσει του Ν.128/1975, εκμεταλλευόμενες δια του τοκισμού ή δια της τραπεζικής πρακτικής του dealing, έστω και για μικρό διάστημα, τα αυθαίρετα αυτά παρακρατημένα χρήματα αυτά εις βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, τα οποία τελευταία είναι αντλημένα από τις άδικα καταβεβλημένες εισφορές των Ελλήνων δανειοληπτών.

Κλείνοντας τα της παρούσας, επειδή πιστεύουμε ότι υπάρχει σωρεία παραβάσεων, θεωρούμε ότι όφειλε να αναζητηθεί μέσω της αρμόδιας εισαγγελίας, κατόπιν κατάθεσης σχετικής μηνυτήριας Αναφοράς κατά παντός υπευθύνου από μέρους σας, το ποιος θεσμικός παράγοντας ή φυσικό πρόσωπο παρέβη το καθήκον του, παραβιάζοντας το Νόμο 128/1975 και πλουτίζοντας παράνομα, λαμβάνοντας υπόψη ότι, οι Τράπεζες, επί 50 χρόνια, μετακυλίωντας την εισφορά του Ν.128/1975 στους δανειολήπτες, κέρδισαν αμύθητα ποσά, εν γνώσει της Υπηρεσιακής και Πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτώνται οι κ. κ. Υπουργοί:

- 1.** Βάσει ποιας νομοθετικής διάταξης υποχρέωναν οι τράπεζες τους δανειολήπτες να επιβαρύνονται με την εισφορά που προβλέπει ο Ν.128/1975, κατά την εξόφληση των δόσεων των δανείων τους, από το έτος 2002 έως το 2020, στα χρονικά πλαίσια ισχύος των Ν.4336/2015 (Α' 94) και Ν.4706/2020 (Α' 136);
- 2.** Με ποια νομιμοποίηση και για ποιο λόγο καταβαλλόταν (και καταβάλλεται ακόμα) στις τράπεζες η εισφορά, έναντι του Ν.128/1975, αφού δεν συντρέχουν οι κατά νόμον προϋποθέσεις για την είσπραξή της από τους δανειολήπτες στα δοσολόγια των δανείων τους, ποιας συνολικής αξίας είναι τα χρηματικά ποσά που έχουν εισπραχθεί σχετικά από τις τράπεζες, κατά την ημ/νία υπογραφής της παρούσας και ποιο νομικό πρόσωπο τα διαχειρίζεται, από τη εποχή της έναρξης καταβολής της εν λόγω εισφοράς, ως σήμερα;
- 3.** Προτίθεστε να προβείτε σε νομοθέτηση, κατά την οποία, ένα ποσοστό ύψους 20%, εκ του συσσωρευμένου υπολοίπου στην Τράπεζα της Ελλάδος ή σε όποιον άλλο σχετικό υποδοχέα, που προέρχεται από τις μέχρι σήμερα καταβολές της εισφοράς, έναντι του Ν.128/1975, να διατεθεί για την ενίσχυση του πρωτογενούς τομέα στα νησιά μας και ειδικότερα, για την κατασκευή, από τους αντίστοιχους Δήμους, ιδιόκτητων Μονάδων αφαλάτωσης, κατεχοχήν, στα νησιά που πλήττονται από λειψυδρία;
- 4.** Επειδή, τουλάχιστον όσον αφορά μέχρι το έτος 2015, υπάρχει μεγάλη απόκλιση των ποσών που εισπράττουν οι Τράπεζες, με την επίκληση του Ν.128/1975 και των ποσών που αποδίδουν, σε ποιο ύψος ανέρχεται το σχετικό κονδύλιο, που αποτυπώνει την ως άνω απόκλιση;
- 5.** Για ποιους λόγους, τα χρήματα της εισφοράς του Ν.128/1975 δεν διατέθηκαν προς ανακούφιση των θυμάτων (πχ) από τις πλημμύρες στη Θεσσαλία, από τους σεισμούς στο Αρκαλοχώρι της Κρήτης και από τις πυρκαγιές στην Εύβοια, όπως προέβλεπαν οι Νόμοι 4336/2015 και 4706/2020;
- 6.** Προτίθεστε να προβείτε σε κατάθεση σχετικής μηνυτήριας Αναφοράς κατά παντός υπευθύνου, προς αναζήτηση ευθυνών και απόδοση κυρώσεων στον όποιο θεσμικό παράγοντα ή φυσικό πρόσωπο παρέβη το καθήκον του και παραβιάζοντας, εν γνώσει του, τα προβλεπόμενα από το Νόμο 128/1975, πλούτισε παράνομα εις βάρος των δανειοληπτών, λαμβάνοντας υπόψη ότι, οι Τράπεζες, επί 50 χρόνια, μετακυλίωντας την εισφορά του Ν.128/1975 στους δανειολήπτες, κέρδισαν αμύθητα ποσά, προβαίνοντας σε αδικαιολόγητο πλουτισμό και εξαπάτηση των δανειοληπτών;

Ο Ερωτών Βουλευτής

ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ